

Beretr. og Indst. fra Folketingets Udvalg ang. Forhandlinger med Island.

Idet jeg slutter mig til det i denne Altingsbeslutning udtalte, skal jeg i Henhold hertil og med Henvisning til bemeldte Altingsbeslutning ved allerunderdanigst at forelægge Deres Majestæt det af de tvende Alting vedtagne Forfatningsforslag til- ligemed dansk Oversættelse tillade mig at indstille:

at det maatte behage Deres Majestæt allernaadigst at meddele aller- højeste Stadfæstelse paa indbemeldte Forslag til Forfatningslov om Forandring i Forfatningslov for Islands særlige Anliggender af 5. Januar 1874 og Forfat- ningslov af 3. Oktober 1903,

samt at forsyne den ligeunderdanigst vedlagte Ekspedition med
 allerhøjeste Underskrift.“

Hans Majestæt Kongen udtalte herefter:

„Som udtalt af mig i Statsraad den 20. Oktober 1913 er det min Agt at stad- fæste Forslag til Forfatningslov om Forandring i Forfatningslov for Islands særlige Anliggender af 5. Januar 1874 og Forfatningslov [af 3. Oktober 1903, efter at det nu er vedtaget uforandret af det efter Valg af 11. April 1914 sammentraadte Alting, idet jeg forventer, at der nu af Islands Minister vil blive mig forelagt den i samme Statsraad bebudede Resolution om de islandske Loves og vigtige Regeringsforanstalt- ningers Forelæggelse i Statsraadet, ligesom af Konseilspræsidenten den bebudede aller- højeste Kundgørelse til Danmark om, hvad jeg den Gang udtalte i det aabne Brev til Island.

I Anledning af den af Islands Minister i hans allerunderdanigste Forestilling anførte Beslutning af Altinget ønsker jeg at udtale:

Det i Statsraad af 20. Oktober 1913 foretagne kan ikke forstaas saaledes, at de islandske Særanliggenders Forelæggelse for Kongen i mit Statsraad derved er lagt under dansk Lovgivningsmagt eller danske Regeringsmyndigheder. Men under den nugældende Ordning af den statsretslige Forbindelse mellem Danmark og Island kan kun Forelæggelse i mit Statsraad af de islandske Love og vigtige Regeringsforanstalt- ninger sikre, at disse er islandske Særanliggender og ikke indeholder Bestemmelser, der berører de fælles Rigsanliggender. De islandske Love og vigtige Regeringsforan- staltninger maa derfor vedblivende forelægges i mit Statsraad, og heri kan ingen Ændring ske, medmindre der lovfæstes en Ordning, der i samme Grad som Forelæg- gelse af Sagen i Statsraadet betrygger en Drøftelse af eller fjerner mulige Tvivls- spørgsmaal, der, være sig fra den ene eller den anden Side, maatte opstaa angaaende Grænserne mellem den fælles og den særlige islandske Lovgivning.“

Islands Minister:

„I den af Altinget vedtagne Beslutning fastholdes bestemt, at islandske Sær- sagers Forelæggelse for Kongen er en islandsk Særsag og endvidere fastholdes bestemt, at denne Særsag ikke bør underkastes andre Bestemmelser end andre islandske Særsager. Som Følge heraf er den i Statsraadet 20. Oktober 1913 bebudede Kundgørelse til Danmark uforenelig med Altingets Standpunkt, idet Kundgørelsen vilde medføre, at Kongen i et islandsk Særanliggende havde bundet sin Villie til Kendsgerningers Indtræden, som den islandske Lovgivnings- og Regeringsmagt ikke var eneraadig over, og Kongen saaledes ikke stod frit overfor Forandringer i Bestem- melsen, som maatte blive foreslaaede fra islandsk Side.